

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

РАДНО ПЕЊЕ

СЕДМА НЕДЕЉА ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ

свѣта Марија Магдалина

Мш. 9:27-35 (зац. 33); Лк. 8:1-3 (зац. 34).

Рим. 15:1-7 (зац. 116); 1 Кор. 9:2-12 (зац. 141).

свѣти ѿправедни Јован Кронштајтски

БЕСЕДА НА СЕДМУ НЕДЕЉУ ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ

„Прислушајте му (Исусу Христу) слиједци, и рече им Исус: Вјерујете ли да могу ѿо учинити? А они му рекоше: Да, Господе. Тада се дохвати очију њихових говорећи: По вјери вашој нека вам буде“ (Мт. 9, 28 – 29).

Видите каква чудесна сила је у вери у Господа! Једино по вери у Његову свемоћ, два слепца у трн ока прогледавају. О томе смо данас читали из Јеванђеља (Мат. 9, 27 – 31).

Дакле, понављам: Каква је сила вере! Каква је драгоцену ризница – искрена, чврста и несумњива вера у Христа, када се посредством ње могу задобити сваковрсна блага од неисцрпног извора свих добара – Господа Бога! У самој ствари, ко од нас не добија од Господа, уколико само приступа са искреном вером и искреним покајањем – сваковрсна добра за душу и тело, па уз то и више пута на дан? Хришћани који стално живе по вери и који имају навика да се у сваковрсним потребама обраћају Господу, силно

сведоче, да по њиховој вери Господ у њима, у њиховом унутрашњем свету, а неретко и у спољашњем чини безбројна чудеса Своје доброте и силе, да они покрећу горе Божијом благодаћу – не овоземаљске горе, премда се и оне покоравају верујућем, већ горе невоља и дехонских прилога, који наваљују на душу – да они њоме исцељују своје душевне и телесне немоћи, побеђују страсти, очишћују се од нечистота греховних, задобијају моралне силе које раније нису имали, творе сваку правду.

Али уколико вера представља околико благо за човека, зашто је онда сви не поседују, зашто се сви не поттруде да стекну ову ризницу драгоценију од свих овоземаљских ризница? Зашто у свету сусрећемо више неверујућих него верујућих? Господ је нелицемеран и спреман да свима раздаје Своја блага, свима који усрдно желе и траже. Многи немају вере, не поседују је због свога незнања и стога што је не ишту и не моле Бога усрдно за њу,

тражећи страдам, и сараспињем се и сапогребавам крштењу Твојем“; „Жениче мој, најслађи Хросте!... Није ми тешко следити Те, јер сладост Твоје љубави моју душу крепи надом, и лепота Твоје милости услађује моје срце“? Многе од њих су ради Христа оставили смртне заручнике, нарочито уколико ови нису веровали у Христа!

Или још често духовну хладноћу покушавају да оправдају и пребацујући кривицу на Цркву и њене пастире: као да је због саме

требало да се запита какву то радост оно иште од религије, ону ка којој призива Христос, или оној обичној, чулној, без чије примесе се њему Христова вера чини досадном и мртвом? Зар друштво не покушава да превише лакомислено са себе скине кривицу за своју духовну хладноћу, жалећи се на то да га пастири Цркве не привлаче? Зар је друштво лишено слободне воље па да га неко привлачи против његове воље и без његових сопствених напора? Чини ли друштво овај напор?

Ако се човек понаша пристојно, онда се не умара. Ако у њега макар и малчице уђе себелубље, он се устеже, како не би начинио какву погрешку, и тако се умара. Није то тако важно. Нека и учини понеку грешку и нека буде изгрђен. Ово о чему говориш, може се оправдати, на пример, код једног судије, који се стално сусреће са тешким предметима и у страху је да случајно не донесе неправедну пресуду и тако постане узрок кажњавања невиних душа. У духовном животу јавља се главобоља онда када човек носи одговорност, а налази се у безизлазној ситуацији, зато што неку одлуку треба да донесе, а та одлука ће сигурно бити на нечији терет, а са друге стране, ако не донесе никакву одлуку, тада ће други претрпети неправду. Значи, када човека непрестано пече савест. Ти, чедо моје, пази да не чиниш никакво духовно делање мозгом, већ срцем. Исто тако, да не приступаш ниједном послу без претходног смиреног уздања у Бога, зато што ћеш се у супротном мучити бригаама и неизвесношћу, мозак ћеш замарати и осећаћеш се душевно веома лоше. У претераној забринутости се обично крије безверје. Али, исто тако претерана забринутост може произилазити и од гордости.

свѣти Пасије Свѣштораци

Цркве у личностима њених пастира, друштво охладњује према религији, коју су пастири Цркве учинили недоступном људима „као светлост и радост“ (В. Розанов, „Око црквених зидина“) Али да ли су једино пастири кривци за духовно хлађење друштва? Пре него окриви Христову Цркву и њене пастире, зар не би друштво

Зато не мојмо сувише лакомислено оправдавати своју духовну хладноћу, за коју смо пре свега највише сами криви. Потрудимо се да усрдно и сами саберемо зраке духовне светлости и топлоте, као што стакло сабира зраке материјалне светлости и топлоте, да би наше срце горело од ових усресређених зрака!

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

јер је вера дар Божији. Други вере немају због гордости и високоумља или због тога што су свим умом и срцем окренути ка телу и свету а не ка Богу и Његовом светом закону – не негују веру као нешто неважно, без чега се може лако живети – на крају крајева, због тога што не чисте срца искреним покајањем: јер вера не може обитавати у непокајаном срцу, као чиста кћер небеса. Зато ће се искрена, чврста и нелицемерна вера ставити у заслугу човеку и ње ради Господ човека обасипа безбројним добрима. Ето зашто је Господ Исус Христос тражио веру у

пунити благодати.

Да би погубио душу људску, ђаво затвара уста срца, да човек не би разговарао са Богом, да се не би молио, да Га не би славдио, да Му не би благодарио; јасно је да треба, што чешће можемо, да отварамо уста свога срца, да грејемо у себи охладнелу веру, а то и јесте обраћање Богу молитвом вере: јер ми смо сви окајани, сиромаси, слепи и наги без Бога.

А постоји још један разлог зашто Господ од људи потребије веру у Бога. Након пада људи су се помрачили и пали у стање непозна-

Не смијемо никада да се заустављамо на помислима: нека иду мимо нас. Ако су дошле, одбацујте их Исусовом молитвом. Нека не налазе оне у срцима вашим никакву симпатију. Настојте да очистите своја срца. Управо због тога и јесте неопходна, осим молитве Исусове, памјати Божије, како сам вам ја то не једном говорио, пажљива, детаљна и отворена исповијест.

Настојте да помно очистите ваша срца од свега нечистог, угодном и отвореном исповијешћу, Исусовом молитвом и испуњавањем заповијести Божијих, јер само очишћено срце може пјевати пјесму Господњу.

Ћреј. Никон (Белајев)

људима и ради њихове вере опраштао грехе, чинио чудеса, управо: исцељивао сваку болест, васкрсавао мртве, а такву је власт даровао и својим апостолима, заповедивши им да исцељују болесне, васкрсавају мртве, чисте прокажене.

Зашто је Господ захтевао веру као услов за добијање Његове благодати? Срдачна вера у човеку представља руке или уста за примање Божијих дарова: што су руке или уста за тело човека, то је вера за душу. Вера је оруђе и средство за примање милости Божије. Вера је уста душе: отвори уста молитвом и покајањем и душа ће се ис-

вања Бога, отпали од Бога, од Његових заповести и почели да поштују твар уместо Творца, па су чак и демоне сматрали за Богове и служили им као Боговима, иако су им демони причињавали различна зла. Исправљајући ову погубелну заблуду и желећи да све људе приведе у познање истинитог Бога и Творца свега, Господ Исус Христос, као Творац и Владика, јавио се у телу, делима објављујући свима своју Божанску свемоћ и потребовао, као одговарајући данак – веру у Себе као у свемогућег Творца, Који је ради нас људи и ради нашег спасења сишао с небеса –

стога је и упитао слепе, пре него је учинио чудо: верујете ли да могу ов учинити? Односно, верујете ли да сам Ја – Творац, Који се ради вас јавио у телу – па када је чуо потврдни одговор рекао је: по вери вашој нека вам буде. И отоврише им се очи.

Браћо и сестре, и ми несумњиво верујмо да је Господ и сада близу нас (Флп. 4, 5), да је он исти, јуче и данас и у векове (Јевр. 13, 8): свеплаги, свемогући, свагда присутни, свезнајући, срцезналац, свемило-

стиви, свемилосрдни добро и брзо послушан, утешитељ, давалац добара и попут деце му приступајмо у нашим молитвама са вером и у покајању, као грешници са надом и смелошћу и примићемо од Њега сваку милост.

Господе дометни и нама вере и исцели слепило наших срдаца, слепило наших грехова и страсти, која је у наше разуздано време нарочито ојачала.

Амин.

свешћеномученик Тажеј (Усџенски) НА СВЕТУ МАРИЈУ МАГДАЛИНУ

Две црте личности свете равноапостолне Марије Магдалине се посебно утискују у наше душе при помену на њу. То су као прво њена пламена љубав и свецела преданост Христу, Који је у њој изазвао незадрживу жељу да непрестано буде у заједници са Божанским Учителем, а након Његове смрти да пре свих пожури ка Његовом гробу, „претекавши јутро“, како се каже у црквеној песми, ради помазања Господњег Тела, не обзирући се ни на какве опасности. Друга је црта та што се она не стиди своје пламене, чисте љубави, не боји се подсмеха, проповеда о васкрслем Христу саме цару Тиберију у Риму.

Узалуд би у срцима савремених људи тражили сличну љубав и неустрашиву преданост Христу: срца данашњих људи, ослабљених животним бригама, пристрасностима према стварима и лицима овога света, нису способна да у себе сместе меру Маријине љубави. Истинска љубав потребује не-

подељену преданост. Чиста и пламена љубав невесте се тако често употребљава у Светом Писму као образ истинске љубави према Богу. Невеста заборавља на све осим на своју љубав и премда и не мења све своје навике из претходног живота, ипак их све мери мером љубави коју има у срцу. Нисмо ли и ми дужни сличном мером мерити својапристрашћа ка стварима и лицима овога света?

У наше време се као објашњење и оправдање сличне хладноће често наводе расуђивања као да ову безрасудну љубав према Богу треба да имају само пустињаци, а не људи који живе у свету. Да ли је то тако? А шта са апостолима који говорише: „умријети и са Христом бити... је много боље... јер је мени живот Христос и смрт добитак“ (Флп. 1, 23, 21)? А шта са Христовим мученицима и мученицама? Нису ли последње говориле, идући на мучење за Христа: „Тебе, Жениче мој, љубим, и Тебе